

Anledning heraf, at Alberstillæg kunde blive dem tillagt ved Finantsloven, men da Saabant imidlertid endnu ikke er færdig, skal jeg tillade mig at ubede mig saavel den ærede Rigsbogsmands som de øvrige ærede Medlemmers Medvirkning til, at de nævnte Udskrivningschefer erholde det Alberstillæg, som Retfærdighed og Villighed i saa høi Grad taler for at tillægge dem. Med Hensyn til en Bemærkning af den ærede Rigsbogsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) om, at Udskrivningscheferne i Henhold til Organisationsloven skulde være ældre Officerer, maa jeg gjøre opmærksom paa, at disse 2 Udskrivningschefer, som jeg taler for, begge have været Officerer og, saavidt jeg veed, Artilleriofficerer; jeg maa ligeledes tillade mig at bemærke, at jeg har stillet dette Endringsforslag uden nogenformelt Anmodning fra de tvende Udskrivningschefer, af hvilke jeg ikke har den Ære at være kjendt, og de aare vistnok neppe, at jeg, som ikke kan gjøre en lignende Ret gjældende for mig selv, om nok saamange Grunde maatte tale derfor, uanmodet og uopfordret taler deres Sag.

Fischer: Under C. d. og e. findes der en Afvigelse fra den almindelige Posteringsmaade, idet der nemlig fra det Beløb, der er beregnet til Udgift paa begge Steder, nemlig 6000 Rd., er fradraget en mindre Sum, som ikke vil komme til Udbetaling i Aarets Løb, og derefter igjen tillagt den samme Sum som hidrørende fra det foregaaende Finantsaar; det er, som sagt, noget Ualmindeligt, uagtet der paa andre Steder i Finantsloven finder lignende Posteringer Sted, og jeg skal i saa Hensende minde om Veivæsenet. Med Hensyn hertil har Finantsudvalget under Nr. 16 i sin Betænkning, idet det har henviist til Betænkningen for forrige Aar, bemærket, at det maa anse den brugte Posteringsmaade som „stridende mod rigtige finantsielle Grundsætninger“, hvorfor den „bør undgaaes saavidt muligt“. Jeg finder imidlertid hverken disse Udtryk eller de Udtryk, der findes i Betænkningen for ifjor, hvortil der er henviist, ganske klare. Dersom det nemlig er Udvalgets Mening, at det bør være Reglen, at de Udgifter, som maae antages at

vedkomme Finantsaaret, i Virkeligheden komme til Udbetaling — og det samme gjælder naturligtvis om Indtægterne — i selve Aaret, og at man af al Magt bør stræbe hen til saaledes at bevirke Indtægter og Udgifter virkelig indbetalte og udbetalte i Finantsaarets Løb, da er jeg ganske enig med det ærede Udvalg; det bør være en Bestræbelse, som maa være gennemgaaende under alt Statens Regnskabsvæsen. Men dersom det ærede Udvalg, idet det taler om finantsielle Grundsætninger, har meent noget Andet, saa er jeg muligvis ikke enig med det; dersom det nemlig antages for givet, at der her, som ved Veivæsenet, er Omstændigheder tilstede, paa Grund af hvilke det ikke vil kunne skee, at de Aaret egentlig vedkommende Udgifter ogsaa kom til Udbetaling i Aarets Løb, saa maa jeg holde for, at den her bringte Forsteringsmaade er den rigtige, det er den, som følger af Finantslovens Betydning. Finantsloven giver nemlig Bemyndigelse til at foretage de i Aarets Løb faldende Udgifter, og ligeledes, hvad Indtægterne angaaer, til at opkræve Skatter (Nimestad: Maa jeg bede om Ordet?). Dersom det nu forholder sig saaledes, saa er det ogsaa klart, hvilken den Regel bør være, som maa følges ved Posteringen i Finantsloven; den bør nemlig optage til Indtægt, hvad der kan forventes virkelig at ville komme til Indtægt, og den bør optage til Udgift, hvad der kan forventes virkelig at ville komme til Udgift. Dersom det altsaa nu forudsættes af det ærede Udvalg, at der her, som ved Veivæsenet, er Omstændigheder tilstede, forinedelst hvilke det er at vente, at om man endogsaa gjør sig nok saamegenUmage, vil der dog blive Restancer tilbage fra det foregaaende Aar, ville resterende Udbetalinger staae hen fra det foregaaende Aar, og at ligeledes med Hensyn til det Finantsaar, der her omhandles, ikke alle Beløb ville komme til Udgift, saa anseer jeg denne Posteringsmaade for den rigtige. Er det altsaa under den sidstnævnte Forudsætning, at det ærede Udvalg har udtalt sig mod Posteringen, maa jeg erklære mig uenig i den af Udvalget fremsatte Betragtning.

Nimestad: I Anledning af den sidste ærede Talers Øtringer, skal jeg tillade mig at